

Uudiseid laiaast maailmast.

Saksamaa on veel vaid nimepoolest vabariik.

21. märtsil s. a. astus kokku hiljuti valitud uus Saksa riigipäev (vastab meie riigikogule), kes andis valitsusele peaaegu piiramatud volitused 4-ks aastaks ja läks määramata ajaks laiali. Valitsus keelas senise must-kuld-punase vabariikliku lipu tarvitamise; selle asemele võeti endine must-valge-punane keiserriiklik lipp ja selle kõrval valitseva rahvussotsialistliku erakonna pruun lipp punase haakristiga. Samuti kõrvaldati ametasutistest ja koolidest va-

bariigi tegelaste pildid ja ka mujalt igasugused mälestusmärgid, mis tuletasid meele vabariiki, näiteks kustutati „Vabaduse“ tänavad ja platsid, võeti maha mälestustahvel Veimari linnas teatrihoonelt, kus Saksa rahvuskogu (= asutav kogu) pidas 1919. aastal oma koosolekuid ja võttis vastu vabariigi põhiseaduse, jne. Riigikantsleriks (pääministriks) on praegu Adolf Hitler, presidendiks marsal von Hindenburg.

„Ahto“ jõudis Madeirasse.
Meie maailmareisijad purje-

kas „Ahtol“ jõudsid õnnelikult Funchali sadamasse Madeira saarel. Pärast peatust jätkab „Ahto“ teekonda Aafrika läänerrannale, kuhu loodetakse jõuda aprilli keskpaigu.

Prantsusmaa saab uue Marianne'i.

Prantsusmaa sümboolne kuju on Marianne — naise kuju loorberpärjaga; ta ehib kõiki koole, kohtuid ja teisi asutisi. Sel aastal antakse Marianne'ile uus kuju: see on tubli taluneiu, kel juuksed kammitud taha ja väike mütsike päas. Ta rüüd hoiab koos vöö, millesse on punutud õlipuu lehti. Marianne'i kuju valmistatakse mitmeskümmes tuhan-

des eksemplaris, nii et varsti saavad kõik koolid ja teised riigiasutised uue Marianne'i kuju.

Eesti loodusest ja elust.

Kadriorgu pannakse elama põder.

Tallinna linnavalitsus sai hiljuti omapärase kingituse: Tallinnas olnud loomaaia omanik Kust kinkis linnale põhjapõdra. Põder pannakse Kadrioru parki elama, kus jalutajad võivad looma vaadelda. Selleks tehakse aed traatvõrgust; aia keskele ehitatakse varjend päikese eest. Kaitset külma ja vihma eest põhjapõder ei vaja. Toita tuleb looma põdrasamblikuga, mida meie metsades leidub küllaldaselt.

Õpilaste mürgistus õppekäigul.

Möödunud nädalal käisid P. linna algkooli õpilased metsas õppekäigul. Metsas leidsid nad mingeid taimejuuri, mis maitsesid üsna hästi. Paha aimamata söid õpilased neid õige rohkesti. Õhtul aga ilmnisid kõigil juurtesööjail mürgistuse tunnused: valud kõhus, peapööritus jne. 6 last tuli koguni haiglasse saata, teised paranesid ilma arstliku abita. Ka haiglasse saadetud lapsed paranesid paari päeva jooksul.

Marukoer pures koolilapsi.

Neil päevil jooksis Petseri-maal ühte külla suur koer ja tormas kohe kahe lapse kallale, kes olid teel kooli. Koer oli tugev ja kiskus lapsed maha, neid korduvalt hammustades. Lastele tõttas appi üks noormees, kuid koer tormas ka temale kallale. Noormees sai aiateiba haarata ja hakkas sellega koera materdama. Koer hammustas siiski ka noormest, enne kui jäi surnuna külatänavale. Kohe selgus, et koer kannatas marutaudi all. Lapsed ja noormees saadeti Tartusse ülikooli Pasteuri instituuti, kus ravitakse marutõbiseid.

Laulupeo mälestusrahad tulevad.

Juuni lõpus peetakse Tallinnas 10. üldlaulupidu. Selle mälestuseks lüüakse 350.000 tükki ühekroniseid hõberahasid.

Laulupeole sõidetakse rahvarõivais.

Eesti kodutööstuse edendamise keskselts Tallinnas õhutab mõtet, et laulupeole sõidetakse rahvarõivais. Ka senistel laulupidudel on olnud lauljaid niisuguses rõivastises ja see on jätnud väga ilusa mulje. Nüüd aga tuleks lauljail rahvarõivaid rohkem muretseda.

Ka meie naabrid kannavad rahvuslikel pidustusil oma rahvarõivaid. Viimasel laulupeol oli umbes 500 lauljat Soomest, kõik Vana-Soome rõivastfies. Läti laulupeol anti kallihinnaline auhind koorile, kes kandis kõige nägusamaid rahvarõivaid.

Eesti rahvarõivad on väga mitmekesised: igas maakonnas kanti omapäraseid rõivaid. Kui neid rohkel arvul laulupeole ilmub, siis võib pilt tõesti mõjuv olla.

Hallo! Hallo!
Siin „Õpilasteleht“ —

võimas raadiolülitus, mis liidab kogu Eesti õppiva noorsoo üheks tervikuks. Astuge abonentideks, looge tihe kontakt, et meie hääl ulatuks iga õpilase kõrvu!

Jäämere kütid.

Julius Oengo

1.

„Tarvita kodumaa kaupa, kasuta omamaa tööd, täidame nii enese kausi, krooni stabiilsemaks tööd! Välismaalt asjata veame heeringaid, seepi ja muud. Ise me tootma kõik peame, täidame nälgivad suud!

Eestlane heeringaid püüab,
— see on ju tõestatud tõik...“

Tallinna raadio hüüab nõnda, ja kuulevad kõik.

2.

Laev seisab Paldiski sadamas tühjalt, ja meeskond on tööta. Kajutis kuueta, võõta istuvad raadiot kuulamas.

„Tarvita kodumaa kaupa...“

Kämbelaga puudutab laupa saarlane Jaan ja ütleb: „Mul valminud plaan. — Sõidame Lapimaa randa, kus pilkane öö!

Sääl meid ootamas töö, mis suuresti tulu võib anda.

Valgerebase nahku meil vajavad linnad, see välismaa kaup, ja kõrged on hinnad.

Meie sõidame põhja, kohe maakera naba, sääl jahimaa kõigile vaba!

Eks ole see jumalik mõte? — Oo, õnnelik hetk!

Viis päeva, ja algab me retk.“

3.

Petsamost jäämere poole suundub eestlaste salk. Vardõ külmunud soole koeri kihutab malk.

„Hoi, penid, hoi, penid, las käia!

Võidame tundra ning jää!

Ees pilkane Põhjala öö.

Hoi, penid, las käia,

hoi, — nõö!“

4.

Jooksevad koerad,

et krudiseb lumi,

kelkudel mehed ja kraam.

Kadunud koidu ja päikese jumi,

„Edasi, koerad ja saan!“

Pakane näpistab maakera pinda,

kiirgavad tähed ja kilgendab jää.

„Koomale kisume kasukad, kindad,

katame kõravad ja pääl!

Edasi, koerad ja saan!“

5.

Juba nad lõovadki telgi,

rannikul peatunud vast.

Polaarmaa virmalis-helgi

all püsti pannakse mast

ning üles antenn.

Viis meest sääl

paksude nahkade varjul

Lapimaa jää.

Kondensaatorit keerutab Henn,

ja juba säält karjub

soomlaste Lahti,

Siis aga see, keda tahtis:

„Tartu ja Tallinna! Kodumaa

uudiseid. — Põhjamaa

randa suundunud

küttide ekspeditsioon

nädalat paar juba kadunud on.

Teateid ei ole.“

Telgis vaid naeravad kütid:

„Asi ei ole nii kole!

Teata, Henn, neile, et elus

ja terved, mugavas hütis

oleme häda ja ohu eest pelus.“

(Lõpp pühadenumbri.)

Noorte Looming

Purjega jää uisutamas.

Oli ilus pühapäeva hommik. Muidu oleks võinud arvata, et on suvi, ainult natuke lund oli maas, linnud ei laulnud ja maa oli külmetanud. Tegin endale mõni päev tagasi jääpurje, nüüd tahtsin seda kangesti minna proovima. Küsides kodustelt nõu, kas minna, või jääda koju, hässitasid need: mine ja mine.

Noh, eks siis võtsingi varnast uisud, ajasin palitu selga ja purje kätte võttes panin sõbra poole vehkima. On siit sõbra juure umbes pool kilomeetrit, aga siiski oli see täna minu meelet hirmus pikk.

Sinna jõudes palusin sõpra tulla kohe minuga. See lubaski viimati, võttis varnast uisud ja me hakkasimegi jääle minema. Teel nägime, et jää oli juba palju teisi poisse, igamehel üks „lepakelk“ (nii kutsusime koolis omatehtud uiske) all ja sibavad nii, et jalad ei paista.

Jää oli päris laitmatu, kas lenda või selili. Kruvisime siis endile rauad alla ja jooksime jääle. Esiti oli päris tegemist, et end püsti hoida. Katsusime siis ikka endid niipalju edasi vinnata, et jõudsimme umbes jää keskkohta, kus oli üks suur kivi, sinna jäime puhkama. Uuesti sõitma minnes olin juba veidike julgem, aga siiski võttis veel vänderdama.

Jääloik, mille sõitsime, oli kaunis suur, aga kive hirmsasti täis. Pärast oli palju tegemist, et hoida end jooksmast kividele. Sääli tuli sõber juure ja palus purje. Ta tuli otsekui päästja. Olin rõõmus, et sain korraks lahti purjest. Istusin siis kivile, ja vaatasin sõbra sõitu. Järsku karjatas ta: „Kivi!!!“, ja oligi kõhuli kivil. Pärast rääkis, et tema ei sõida kunagi enam purjega, aga ometi palus varsti jälle seda oma kätte.

Tuul läks ikka tugevamaks. Viimaks tuli mõte katsuda, kas ehk puri meid mõlemaid ei viiks edasi. Ja imelikul kombel ta viiski.

Meie koer Rex oli ka kaasa tulnud, temalgi oli nii hää meel, et oleks kas või endalegi uisud alla pannud, aga kust sa kilgile uiske võtad? See ei teinud aga suuremat viga, Rex sõitis omal neljal jalal ja seejuures liikus edasi hoopis suurema kiirusega kui meie.

Minu sõbra ja teiste poiste vahel olid kõvad võiduajamised, mille aga mina sõbraga võitsin, kui kaheuisu mehed ikkagi võitsime, sest jää oli üheuisu meeste jaoks liiga libe, nende vasak jalg libises tõugates.

Hulk aega sõitsime ja mängisime niiviisi sääli. Viimaks aga tuli kurb lahkumise tund. Kan-

Ühe kirju kana surmalugu.

Kord elas väike poiss, nimega Heino. Ta emal oli kirju kana ja siga. Heino oli kanakarjaseks, sest kana oli pahur ja tükkis igale poole, kuhu teda sugugi ei olnud vaja.

Ühel päeval oli Heino jälle kanakarjas. Heino jalutas kanaga sealauda lähedal. Kana hakkas kuumas mullas soputama ja laskus losakile end soojendama. Heino hakkas puust loomi meisterdama. Korruga kuulis ta kahtlast sabinat ja kana karjumist. Heino tõusis kiiresti jalule, sest nüüd seltsis kana karjumisega veel sea rõhkimine. Nüüd aimas Heino, mis oli sündinud: kana oli lennanud sea-aeda. Heino jooksis ruttu aia juure, ronis vildakile seinale najal oleva tulba peale ning vaatas üle värvava aeda. Mis ta nüüd nägi, ajas tal ihukarvad püsti. Siga hoidis kana tiibapidi suus, kuna kana oma nokaga talle hoopes jagas.

Heino jooksis hirmsa kisaga emale, kes parajasti puid tuppa kandis, sündmusest teatama. Heino tuli joostes ema juure ja jäi lõõtsutades ta ette seisma. „Ennäe mul kanakarjast,“ ütles ema, „mis nüüd viga?“ „Siga murrab kana ära,“ hädaldas

gesti kahju oli säält lahkuda, aga parata polnud midagi. Kruvisime uisud saabaste alt ära, panime õlale ja hakkasime väsinult kodu poole kõmpima.

Vaat, see oli alles õige pühapäev.

P. Kvarnström,
Reigi algk. V kl.

Heino. Ema jooksis ruttu sea-aeda ja hakkas kana sea suust ära päästma. Õnneks juhtus isa põllult koju tulema ja tema abiga saadi kana sea suust kätte. Paari päeva pärast suri kana siiski ära. Heinole oli see rõõmuks ja kurbuseks ühtlasi. Rõõmuks sellepärast, et nüüd sai ta kanakarjatamisest lahti, kurbuseks sellepärast, et nüüd ei saanud enam mune. Nii lõppes kirju kana elulugu väga kurvalt.

Elsa Jõgi,

Jõeletme V kl. õpilane.

Enne ja nüüd.

Andla (Saarem.) algk. õpil. album-ajakirjast „Põhjatäht“.

Küll leinas, kaebas põhjatuul
Mu akna taga külmast.
Nüüd hõiskab, laulab linnuhuul,
Rõõm särab lille silmast.

Küll tormas tuisk, sest Pakane
Siit tahtis läbi sõita.

Nüüd päikesära urmane,
See suudab talve võita.

Küll lumehelbed hirmuga
Torm ilmaotsa vedas.

Kuid täna toomelt armuga
Mu pähe õisi sadas...

Neid kevadpilte vaadata —

Kuis rõõmsaks teeb see rinna,

Ei jõua kauem oodata —

Ma jooksen aeda sinna! —

Üksik Ülane, V kl.

AMEERIKA NALI.

MEES, kes langeb 50-kordse pilvelõhkuja tipult, ütleb endamisi:

„Ei ma teinekord enam nii kõrgele lähe!“

8) Rahuldada igatsusi. Kui olen kaua ilma olnud juturaamatuid, siis nii väga tahaksin lugeda. Kui rahuldan enda lugemisetahmist, siis on kohe parem tunne. Samuti kuis igatsen muusikat, kui pole kaua helisid kuulnud! Parajal mõõdul rahuldades, mida hing igatseb, on hää tunne, Hing oma igatsusega ütleb, mida ta tahab. Tema rahuldamine annab uut värskust, on värviks elu hallile joonisele.

Hing on nagu kõht, mis tahab toitu. Nagu kõht, nõnda ka hing ei kannata kaua üksluiset toitu, tahab vaheldust — lihã ja leiva kõrval kartulit, kastet, salatit. Kõht, andes tunda isu ühe ja teise toidu vastu, ise näitab, mida vajab. Hing samuti. Ta vajab mitmekesist toitu, et kasvada. Hinge võimed pole üksteisest lahutatud. Vale on ühekülgselt ainult ühele küljele hoolitsust anda. Võrdlus: tubliks odaheitjaks ei saa see, kes ainult odaheidet harjutab — ta peab harjutama kõiki lihakseid: jooksmata, hüppama. Lauri Pihkala oma „Spordiõpetuses“ alaliselt käsib olla mitmekülgselt, et jõuda kõrgele ühel alal.

Harjutades üht võimet, tõstame ka teisi,

hooletusse jättes teised võimed, kaotame ka selles võimes, mida soovime näha välja paistvana. Ühekülgsus ei vii kaugele, hooletusse jäetud küljed kisivad alla sellegi, mida püüame kõrgele viia.

Mitmekülgsuses ei tohi samuti liiale minna, see on asjatu väsitamine ja killustamine, kui kõikide järele joostakse. Tagajärg — jõu kadu.

Igas asjas parajat mõõtu pidada, kuld-keskteele käia, kuni võimed on välja kujunenud. Kui meistersaavutist valmistatakse, ainult siis koondatakse kõik jõud selle saavutise teostamiseks, pannakse kaalule kogu isik. Ja siin on mõõduandev isiku kui terviku tugevus.

Majanduslik külg — rahalised asjad.

Laupäevaõhtu Ringis juba mõnd aega kestavad elavad arutelud suvise tegevuse üle. On kavatsusi mitmesuguseid. Kalju soovib väikest suvilaagrit kodumaa metsikumas nurgas — kas Alutaguse põlistes metsades, peipsiäärsete soode saarekesel või Kasarijõe suudme saarestikus. Mõni teine tahab jalamatka läbi Eesti. Koguni Soomest räägitakse.

Matk ümber Eesti — see veetles mind enim. Näeme loodust, rahvast, kodumaa saab tuttavaks. Teeksin palju fotosid... aralt kerkib mõte reisikirjadest ajalehele, ammune igatsus saada ajalehe kaastööliseks, seni olen trükimustaga ristitud lastelehtedes...

Kunagi keegi oli matkanud ümber Eesti süstal ja saatnud kenakesi kirju ajalehte. Lugedes neid nagu ise teeksid läbi seiklused.

Jalamatk jäeti kõrvale kui liialt aeglane ja väsitav.

„Mõnus on mingi sõidukiga,“ ütles Peterson, „mis on täiesti oma käsutuses.“

Autot ei pooldatud kalliduse tõttu. Ka ei pooldatud minu ettepanekut, et kasutada kõikisugu vahendeid — rongi, laeva, omnit, jalga. Hakkas meeldima omaette sõiduk.

„Muretseme laeva,“ arvas Kalju.

Järgmiseks korraks oli Peterson rääkinud isaga. „Isa ei taha liinilt maha võtta „Väikest Emajõge“ — see oleks muidu sobiv mootorpaat. Meie lamepõhjaline Dodge Brothers 45 HP kiirpaat on väga tilluke suurele seltskonnale. Mul tuli aga mõte hankida 5—8 in. mahutav ruhik, sellele Dodge pärasse lüüa. Oma 10 km/t. ta jõuaks ikka maha vehkida.“

Asi seisis rahas. Sai kindlaks nii palju, et igauks pidi hakkama raha koguma. Mida ette võtta, see nõuab kaalumist veel.

Siin avaldub rikka ja vaese vahe selgesti. Mul tuli kõvasti pingutama hakata, igat senti lugema.

Asutasin „matkakaapitali“. Iga kuu otsustasin talletada 3 kr. Koguneks kevadeks 15 kr. Edaspidi tuleb hakata koguma välismaareisi tarvis, mille pärast kooli lõpetamist igatsesin ette võtta.

Vandismäe Endu kiri gripist.

Kui ajalehed kirjutavad, et gripp olevat otsaga juba Tallinnas ja varsti jõudvat gripilaine Tartu, siis hakkasid meie poisid aru pidama, et missugune see gripilaine õige on. Mõned arvasid, et on niisugune nägematu gripibatsillide meri, mis lainetab üles ja alla kuni jõuab siia. Teised jälle ütlesid, et on nagu raadiolained, et kui teaks lainepikkust, püüaks oma antenniga kinni ja paneks batsillid laulma. Tohvri Enn, kes on raadiomeister üle kooli, lubaski need lained kinni püüda ja siis gripilainete abil koolis raadiotunni korraldada, et siis kõik kuuleksid oma kõrvaga, kuidas batsillid tulevad Tartu poisse vallutama. Aga üks VI klassi poiss ütles Ennule: „Ära sa laiuta siin midagi, su oma nina on kõige parem antenn, mis kõik need lained ja batsillid kinni püüab. Vaata, et homme on sul palavik 38,2, oled kõige esimene gripihaige meie koolis.“

Siis lubasid Enn ja kõik teised poisid äärmised abinõud tarvitusele võtta, et gripile vastu panna. Kõigepäält lubasid kõik endid hakata külma veega pesema, et keha karastada. Meil Vasmanni-mamma korteris kulub selleks igal õhtul kolme poisi päale seitse pangitait külma vett. Karastasime end nii, et kogu köök ujus veest. Oli küll iga kord pahanduski suur, kuid polnud midagi parata, sest tervis on inimesel kõige ülem vara.

Vellami Riks ja Tedlo Ilmar hakkasid nüüd korrapäraselt igal õhtul ja hommikul kurku kuristama lahja sooiveega. Pannid rahad kokku ja tõid poest kahe pääle 10 kilo soola, millest sai parajat soolvett pesukõrgis asuv toober täis. Mina kuristamisest suurt ei hoolinud, aga rinda ja selga hõõrusin kareda nuustiga, see teeb mehe tugevaks.

Nii olime gripi vastuvõtmiseks kõik täies vormis ja jäime rahu-

likult ootama. Vellami Riks, kellel on omatehtud pikksilm — teeb asjad suureks ja tõmbab ligi —, käis igal õhtupooltel pööningu aknast pikksilmaga Tallinna poole vaatamas, et kas laine juba tuleb. Muidugi ei näinud ta midagi, sest gripibatsillid on väga väikesed. „Ega siis midagi“, arvas Riks, „tarvis minna ülikooli tähetorni ja vaadata teleskoobiga.“

Aga enne kui ta jõudis sääl ära käia, oligi laine Tartus. „Postimees“ tõi teate, et sääl ja sääl koolis jäänud õpilased gripipi. Siis ütlesid meie poisid: „Nüüd, poisid, südamed kõvaks ja käed rusikasse, et gripile vastu panna. Vaadake, et meie klassist ükski haigeks ei jääks.“

Kõik lubasidki olla kõvad mehed. Meil kulub nüüd karastamiseks iga õhtu neliteistkümmend pange külma vett ja lahja soolvesi toobris muudkui vähenes aga. Riks hakkas seda pudeliga kooli kaasa kandma. Kuristas vahetundidel ise ja andis teistele kuristada. Kord hakkas tunni ajalgi kuristama, aga siis võttis õpetaja pudeli ära.

Kui siis haiguselaine otsaga meie kooli jõudis, langes mehi nagu loogu, klassid olid pooltühjad, ainult meie klass pani vastu. Pikapääle sai haigus neljast poisist jagu — olid teised ka igavesed memmepojad —, aga teised seisid, pääd püüsti, nagu purikad. Mõni ütles küll, et ninas nagu kipitab ja kõrvus nagu kipub kohisema, aga vastu pani.

Nüüd on need gripilained Tartust lahkunud, läksid vist sinna Valga või Petseri poole, ja meie poisid on kõik jälle terved. Aga nii kõvu poisse, nagu on meie klassis, ei ole vist kusagil mujal.

Nüüd jään

Teie Vandismäe Endu,

kõige kõvem poiss üle Tartu.

Marie Underi austusõhtu

Tallinna tütarlaste komertsgümnaasiumis.

„Marie Underil on tuhat elu: ta rõõmustub tuhandekordselt ja samuti kurvastub tuhandekordselt. Meil pole kedagi võrdset juubilariga, kes suudaks vabamalt ja ilusamalt avaldada oma tundeid.“

Teisipäeval, 28. märtsil toimus Tallinna linna tütarlaste komertsgümnaasiumi korraldusel kooli aulas Marie Underi austusõhtu tema 50 a. sünnipäeva puhul.

Juubilaril saali astudes tervitas teda komertsgümnaasiumi õpilaskonna nimel V-a. klassi õpilane Ella Maasing, ulatades meie suurimale naisluuletajale kimbu punaseid tulpe.

Kavas esimesena kandis ette kunstniku kalduvustega tütarlaps, V-a. klassi õpilane Agnia Eliaser omaloodud soneti, mis oli pühendatud M. Underile. Järgmisena laulis Komertsgümnaasiumi õpilaste laulukoor Johannes Jürgensoni laulu „Rukkirääk“, mis on komponeeritud M. Underi sõnadele. Laul, mis oli esmakordsel ettekandel, võeti vastu publiku poolt tormilise aplausiga. Koori juhatas autor.

Õpilane Agnia Eliaser esines ülevaatega Marie Underi loomingust, pikemalt peatudes M. Underi loomingu iseloomul ja hingel. A. Eliaser ütles kokkuvõetult järgmist:

„Marie Under õpetab meid tunda seesmist, hingelist elu, mitte ainult välist kesta. Marie Underil oleks nagu tuhat elu: ta rõõmustub tuhandekordselt ja samuti kurvastub ta ka tuhandekordselt. Meil

pole kedagi võrdset juubilariga, meil pole teisi luuletajaid, kes suudaksid vabamalt ja ilusamalt avaldada oma tundeid. Marie Under on ainuke, kes on mõistnud nii peenelt luuletisis anda edasi hinge.“

Huvitav oli kuulda Kaubanduskooli I-a. kl. õpilase, väkese B. Jesmini deklamatsiooni, kes, olles rõivastatud inglise kostüümi, kandis ette M. Underi legendi „Taevaminek“.

Veel kõnelesid V-b. klassi õpilased A. Tamberg teemal „Loodus Marie Underi luuletisis“ ja H. Milk teemal „Luule elus“. — Deklamatsioonidega esinesid V-a. klassi õpilane Ella Maasing, kes tundeküllaselt esitas luuletise „Noore neiu kevad“, ja Asta Multer, kes otse meisterlikult kandis ette M. Underi humoristliku luuletise „Neurasteeniku kevad“. Mõlemad deklamatsioonid võeti vastu kestva kiiduavaldustega. Õhtu lõpuks mängis Komertsgümnaasiumi ja Kaubanduskooli orkester O. Merikanto teose „Suveõhtu“.

Märkima peab, et kõik ettekanded olid eranditult õpilasil. Publikut, pääasjalikult õpilasi, oli kogunenud rohkesti, eriti palju oli õpilasi Komertsgümnaasiumist. Lahkudes võeti kaasa parimad muljed ilusalt ja hästi õnnestunud õhtult.

Tii.

Kooli-õppetööde võistlus.

Selle võistluse alustas Tallinna Noorseppade Malev ja teda jätkab Noorte Kotkaste organisatsioon Noorseppade liiduga ühinemise tõttu.

Auhindadena on võistlusele välja pandud: hra Riigivanema poolt I auhinna — hõbedane raamat vastaval alusel ja Haridussotsiaalministri poolt — reljeefkuju. Auhiinda tuleb kaitsta kaks aastat järgemööda või kolm aastat vaheldamisi.

Võistlusest võivad osa võtta kõik Eesti piirides asuvad skautlikud organisatsioonid: gaidid, kodutütred, noored kotkad ja skaudid. Võistlejaks üksuseks on rühm, või ka kogu malevkond, kes võistlusest osavõtuks end registreerib Noorte Kotkaste Päästaabis, Tallinnas.

hulgast, kokkuleppel kutsutud teiste liikmetega.

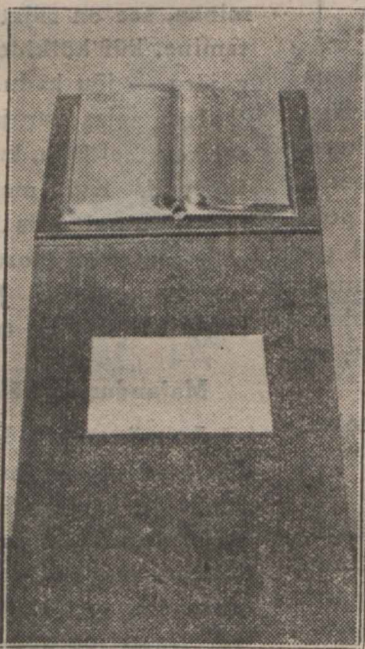
Jury hindab võistlusmaterjale järgmiselt: tunnistustel esinevad hin-

II AUHIND.

Haridussotsiaalministri kingitud reljeef; „Õpilased“.

ded „Hää“ arvestatakse 4 punkti, „Rahuldav“ — 3 punkti, „Nõrk“ — 2 punkti, + üks kolmandik juure ja — üks kolmandik maha. Võetakse kokku kõikide üksuses olevate õpilaste kõikide õppeainete hindede jõulust ja kevadistel koolitunnistustel ja jagatakse tunnistustel hinnatud alade kokkuvõetud summale ja saadud resultaat arvatakse selle üksuse keskmiseks. Üksus, kes saanud suurema keskmise arvu, omandab I auhinna, teisele kohale tulnud üksus omandab II auhinna.

I AUHIND.

Riigivanema poolt annetatud hõbedane raamat.

Võistlusmaterjalide hindamiseks moodustub jury koosseisus: kaks esindajat Noorte Kotkaste poolt (Päästaabist ja Tallinna Põhja malevkonnast), kaks esindajat teistelt Tallinnas asuvatelt organisatsioonidelt ja viies isik haridustegelaste

Valgas

müüakse „ÕPILASLEHE“ üksiknumbreid hra J. Meisteri äris, „Kultuuri“ raamatukauplus

Esimene kevadkülaline.

Oli varakevad. Lumi polnud veel täielikult sulanud. Ent päike paistis juba soojalt ja meelitavalt.

Võtsin raamatud ning läksin küüni taha päikesepaistele õppima. Päikese käes oli päris soe ja mõnus. Kuumad kiired langesid ülalt mu põsile ja juustele kui kuldõngakesed. Nii hää ja hubane oli sääl...

Õppisin õppetükid selgeks, siis istusin niisama sinitaevast vahetides ja seda ääretut avarust imestelles.

Korruga ilmus liblik, ei tea kust, ja laskus otse mu põlvele. Oli ilus liblik — helekollane — kui lilleõis...

Rõõmuga vaatlesin esimest kevadkülalist, kes aeg-ajalt omi õrnu tiibu laiutas, tehes nagu treeningut uueks lennuks.

„Ilus liblik,“ ütlesin õrnalt kuldtiibsele, „tood mulle sel aastal palju võid, sest su tiivad on kuldkollased; palju rõõmu, sest viibid kaua mu põlvel.“ —

Siis tõusis lendu liblik ja kadus kiirelt siniõhku, et veel paljudele õnne kuulutada...

Reolas, 25. III. 33. Osv. Amon.

Raadiotööstus „Eesti Raadio“ Tartus.

Tartus, Riia tn. 2 asutati hiljuti härra O. Kippasto poolt raadiotööstus, kus valmistatakse uusi aparate ja ehitatakse asjatundlikult vanu aparate ümber, täiendades neid ajakohaste ja moodsate osadega.

Tööstuse poolt on uudisena hakatud valmistama anoodvoolu reguleerimise automaate.

Paljud raadiokuulajad on just selletõttu loobunud raadio kuulamisest, et anoodpataride ostmise läheb liialt kulukaks. Kuid nüüd selle uenduse juuremonteerimisel anoodpatarid töötab endise 1—2 kuu asemel 6 kuni 7 kuud.

Automaadi aparadiile juuremonteerimine on lihtne ega tekita erilisi ning ülesamatuid kulusid. Automaat on hinnalt igapähele kättesaadav.

Igakuks, kes tahab oma vana aparati uuendada, see peaks tingimata pöörama raadiotööstus „Eesti Raadio“ poole, kus antakse alati nõu ja tullaakse kõigis küsimustes lahkesti vastu.

(Järg 19.-

Jälle lõhkes teine shrapnell.

John algas instinktiivselt manööverdama, et jõuda välja hädahohtlikust raioonist.

All John nägi Prantsuse kaitsekraave looklemas peaaegu kõrvuti Saksa omadega.

Pont-à-Moussoni kohal, patrulli äärmisel paremal piiril, Worthington pöördus vasakule, et lennata tagasi tulnud teed mööda. John oli nii ametis oma koha hoidmisega koondes, et tal polnud aega ringi vaatamiseks.

Esimese aimu lähenevast hädahust sai ta siis, kui nägi otse oma ees idast lähenevat lennukit. Siis nägi ta, et kõik lendurid koondes signaliseerisid üksteisele. Vaadates idapoole, John märkas lähenevat sakslaste lennusalka. Kiirelt, hirmuäratavalt ja päikese kiirtes mustendades lähenesid nad, jõudes varsti „Nieuportide“ kõrgusele.

John ei võinud aimatagi, millised mõtted läbistasid Worthingtoni pääaju, kuid patrullijuht mõtles vahetpidamatult Johnile.

Vaenlase lennukite kandepindade kujust taipas John, et Saksa lennusalk koosnes „Fokkerist“. Neid oli viis. Nende eesmärgiks oli nähtavasti tungida kallale Ameerika lennupatrullile, püüdes end varjata päikese kiirtes.

Õhulahingu taktika seisukohast oli Worthingtonil vaid kaks teed: kas tungida ise vaenlasele kallale või pöörata tagasi oma aerodroomile, hoidudes õhulahingu vastuvõtmisest. Uue ja vilumatu lenduri nr. 5 pärast Worthington viivitas võitlusse tormamast. Ta ei kahelnud selles, et uustulnuk jääb teistest eraldi ja lastakse halastamatult maha.

Worthington aga pidas kinni oma kursist. Kui vaenlased olid jõudnud üksteise lähedusse, hakkas Johni süda valjusti põksuma, sest esmakordselt nägi ta musta risti fokkerite tiibadel ja sabal.

Kui aga need mustad ristid ikka lähenesid, nägi Worthington seda, mis teda täitis hirmuga, mitte lenduri nr. 5, vaid kogu patrulli pärast.

Tantsisklevad fokkerite ninad olid helepunased! Need olid hädahohtlikumad Saksa lendurid kogu rindel. See oli salkkond kuulsaid Saksa lendureid, kes olid õhulahingus jäänud alati võitjaks. Need olid kuulsad Saksa õhukangelase Richthofeni mehed.

„Tat-tat-tat.“ Teised patrulli lendurid teadsid, et Worthington asub pääletungile, kui ta avab tule omist kuulipildujaist.

Nad olid kõik valmis. Kui Worthingtoni lennuki nina tegi järsu liigutuse üles-alla, siis said kõik aru, et see tähendab: „Poisid, meie tungime kallale, järgnege mulle.“

Täpselt sel momendil, kui fokkerid möödusid paremalt ja veidi madalamalt, laskus Worthington äkilise liigutusega ja avas tule vaenlase salgajuhil lennuki saba pihta.

Lennukid number 2, 3 ja 4 järgnesid temale. Sama tuli teha ka Johnil. Sekunditki mõtlemata tormas ta täiel kiirusel vaenlase salga parempoolse äärmise lennuki kallale.

Kaks lennusalka, millised mõni minut tagasi lendasid rahuliku teineteisele vastu, kujutasid nüüd vormitult ja tormis tiirlevat tuuleveskit.

Õhulahing pakub suurepäraselt vaatepilti. Õhukaitse kahurite meeskond laskub tavaliselt selili ja jälgib seda vaatepilti, pikksilmad käes; kahurid vaikivad, sest mürsud võivad tabada nii oma kui vaenlase lennukeid.

Õhulahing ei võlta kunagi kaua — minut, mõnikord vaid sekund. Kõik mis sünnib, sünnib kohutava kiirusega. Laskehoon lõpeb varsti ja juba see pärast ei või õhulahing kesta kuigi kaua.

Kui John oli tormanud vaenlase kallale, leidis ta enese olevat lahingu sügavaimas keerises. Lennukid vuhisesid tema ümber kõigis mõeldavais suundades. Kuulipildujate tuli piiras tema lennukit. Ka tema kuulipilduja tatatas. Pea jäi ta vastamisi ühe vaenlase lennukiga. Oli vaja vaid häd silma ja meelegi kindlust.

Ringi ja ringi tiirlesid nad üksteise ümber. Fokkeri lendur manövreris nii kiirelt, et John ei suutnud hetkekski sihtida vaenlase pihta.

et kõik on muinasjutt. Süüa ei tahtnud hommikust saadik, nii kärsitu olin.

Hüppasime kahekesi rannale. Sadamas ja linnas kõik kihab ja keeb, rahvas trügib. Meie ei teagi, mida õieti vaadata, ja näib, nagu meie ei käikski, vaid et meid kuidagi kantakse edasi (õieti on päälle meresõitu alati kuival maal imelik käia). Korraga näeme — tramm sõidab. Istume trammis, ei tea isegi, kuhu me sõidame, saaks aga ainult kaugemale. Tramm tormab edasi, me vähime ringi ega märkagi, et oleme jõudnud linna servale. Edasi ei lähe enam. Ronime välja. Tee. Laksime seda mööda edasi — ju kusagile ikka välja jõuame. Siin rahunesime veidi ja märkasime, et on õige palav. Päike seisab otse päa kohal, sinust ei langegi vari, vaid ta on otse su all; käid ning sõtkud oma varju.

Olime juba ära käinud hää tüki teed, inimesi ei kohanud enam, näeme korraga — elevant tuleb vastu. Neli last jookseb teel ta kõrval. Ma ei uskunud oma silmi: linnas ei näinud ainustki ja siin käib lihtsalt mööda teed; näis, nagu oleks ta loomaiaist välja pääsnud. Elevant nägi meid ja peatus. Meil hakkas veidi õudne: täiskasvanuid siin kedagi ei ole, ainult lapsed. Kes teab, mis tal meeles on. Äigab kord londiga — ja valmis. Elevant vist mõtles meist nii: kaks ebaharilikku, tundmatut tuleb säääl, kes neid teab? Ja jäigi seisma.

Elevant keeras londi konksu, kõige vanem poiss astus sellele konksule, hoidis londi kinni ja elevant pani ta ettevaatlikult

Üks imelik lehekülg õpilase elust.

Veste.

On pääleõunane talvepäev. Karla viskab kõige paremas tujus koju. Ilm on suurepäraselt ilus. „Tont ja tuline!“ mõtleb Karla, „täna küll peab minema Eedi poole, sest Eedi võib kodus ära minna, pole ju kokku räägitud.“ Eedi on veel kodus. Võtavad „sompka“ ja lähevad Roosi mäele.

Asi läheb märki. Kaks „roosinuppu“ on ka säääl saaniga. Tehakse juttu ja peagi sõidavad kumbki „roosinupuga“. Varsti minnakse edasi Toomele. Niimoodi kaob aeg kiirelt kuni äkki kostab kümme kellalööki. Siis lähevad kõik üksmeelselt koju ja määravad lahkumisel uue sõidu.

Kodus vaatab Karla tunnikava ja leiab, et homme on üks „kihvt“ päev. „Trigost“ ja füü-

Teised lennukid võitlesid samuti meeleheitlikult. Üks põlev lennuk langes temast mööda, jättes järele vaid pika musta suitsujoa. John ei teadnud kas see oli Ameerika või Saksa lennuk.

Kakskümmend yardi temast eespool pörkasid kokku kaks lennukit. Nagu viimases kaisutuses kukkusid nad maa pääle ja kadusid Johni silmist. Korraga märkas John, et tema vastane püüab põgeneda Saksamaa suunas. John järgnes talle koha, kuigi teadis, et oma „Nieuportiga“ on raske jälitada põgenejat. Ta surus aga oma lennuki nina alla ja pani täied tuurid mootorile pääle. Vahe kahanes iga minutiga. Ta nägi, kuidas tema kuulid puurisid auke fokkeri sappa.

sikast on... andeid ja eesti keelest midagi läbi lugeda. Ajaloo saab muidugi läbi. Täna enam midagi teha ei saa. On väsinud, ja raamatut ka ei ole, muidu prooviks midagi. Aga üks homme katsu „maha puhvi“.

Teisel hommikul tõttab Karla kiirelt kooli. Esimene tund on füüsika. Jõuab enne tundi kohale. Täna pole aega mõelda „konile“, vaid muretseb ülesande lahenduse sõbralt. Siis aga selgub, et ei saa kuskilt tinti ja täitesulepääd on juba teiste käes ametis. Ülesanded jäävad tegemata. Karlal tekib kindel nõu osta ise üks täitesulepää.

See mõte saab tal kaljukindlaks, kui ta füüsikatunnis „vahele“ jääb ja selle eest kahe saab ja peab pühapäeval istuma tulema. Susi söögu see supp. Pühapäeval pidi ta minema sel ajal sõitma, nagu oli räägitud kokku.

Järgmine tund on võimlemine. Tuleb haigeks teha. „Trigo“ ülesanded vaja valmis teha, enam ei julge riskeerida. Füüsikatunnis teha ei saanud, vana käis kui kiuste edasi-tagasi. See tund saab „trigo“ tehtud endal ja sõbral.

„Trigo“ tunnis enam „vahele“ ei jäänud. Järgnev ajaloo tund läks ka õnnelikult. Tuju muutus juba liig suureks, ja õpetaja tahtis juba austada korraramatuga. Üleval tujus läks hoopis meelest eesti keel ja see lõppes suure kahega. „Karlal on tulupäev“, hüüdis keegi. Kodus otsustas Karla õppima hakata. Nagu kiuste tulid sõbrad tema poole õhtul ja varsti läksid „kambaga“ Rüütlistesse...

Martin.

Onogo.

Sügisene öö. Läbi pööniguakna paistavad raagus papliokste vahelt Suur Vancker ja Põhjanael. Maxwell, Arco, Marsset ja Poulsen on pugenud pöönigunurka oma antenni alla.

„Külm on,“ piiksub Marsset, „ma tahan vanaema juure...“

„Oota pisut. Pool ööd juba on möödas. Koer hammustab tänaval. Kas sa ei taha Onogot kuulda?“

„Tahan küll, aga jalad külmetavad. Ma ei tahaks Onogot, tahaksin Marssi kuulda.“

„Marsilt tuleb pärast, siis kuuled oma sugulasi, kuid täna kuuleme saksa hiiglast.“

„Kas ta on suur? Nagu see politseinik, kes siia tuli?“

„Ei, ta on teissugune: mastid, aina mastid, traadid ja mastid!“

„Hää küll, Volts, ma nüüd magan natuke. Aga kas sa äratad mu, kui ta hakkab kõnelema?“

„Olgu. Lase mähin su jalad roguskisse. Võta see põrandariie pääle ja maga.“

Marsset tõmbus kerra ja vaikus.

Kuski tornis löi kell. Selgesti, aeglaselt, kurvalt: üks, kaks.

„Nüüd poisid, nüüd varsti tuleb,“ rääkis Maxwell. „Kesk-Euroopa aja järgi on kell praegu üks. Kuulame kordamööda.“

Maxwell surus kõrva vastu telefoni, sulgedes teise käega vaba kõrva.

* * *

TKSÜ käsipalli esivõistluste finaali.

**Vestholmi gümnaasiumi „Waterloo“.
Kolm uut TKSÜ meistrit selgusid.**

Pühapäeval, 26. märtsil, toimusid Tallinnas kaitseliidu võimlas Tallinna keskkoolide käsipalli esivõistluste lõppmängud. Kuna iga mäng uue keskkoolide meistri andma pidi, oli päältvaatajaid, eriti neist koolest, kelle meeskonnad mängisid finaalis, kogunenud rohkesti.

Esimene mäng toimus meeste A kl. võrkpalli finaalis. Kohtusid Tallinna Reaalgümnaasiumi ja Gustav-Adolfi gümnaasiumi meeskonnad. Võrdlemisi kergesti tuli võitjaks ja ühtlasi ka

KESKKOOLIDE MEISTRIKS REAALGÜMN.-I MEESKOND

tagajärjega 2:1. Esimese geimi võidavad realistid mängleva kergusega 15:4. Teise geimi „oskab“ Reaalkool ilusasti kaotada 14:16, kuid võidab kolmanda ja otsustava geimi „külmalt“ tagajärjega 15:8. Meistermeeskonna koosseis oli järgmine: Kess, Esko, Remmelkoor, Kärk, Aronson ja Kaasik.

Järgmise mänguga selgus keskkoolide meister meeste A kl. korvpallis. Kohtusid teiskordselt Kaarli gümnaasiumi ja Vestholmi gümnaasiumi meeskonnad. Eelmisel võistlusel näitasid mõlemad meeskonnad tasavägist mängu ja Kaarli gümnaasiumi ühepunktiline võit võis olla juhuslik. Nüüdne kohtumine lõpetas aga selgesti Kaarli gümnaasiumi paremust. Kaarli gümnaasiumi meistriks tagajärjega 29:15 (poolaeg: 15:10). Kaarli gümnaasiumi meistriks tulek oli üllatuslik, kuna möödunud aastal Kaarli gümnaasiumi esimese geimi võitjaks ja ühtlasi ka

nes B klassis, tulles sääli nabi ülekaaluga meistriks. Vestholmi gümnaasiumi meeskonnad võidavad mõlemad meeskonnad võitjaks ja ühtlasi ka

Viimasena toimus meeste B kl. korvpalli finaalis mäng Reaalgümnaasiumi ja Tallinna Tehnikagümnaasiumi vahel. Jõulises mängus, mida soodustas vahekohtuniku saamatus, tuli võitjaks ja meistriks Reaalgümnaasiumi meeskond tagajärjega 30:17 (poolaeg: 11:8).

Reaalgümnaasiumi oli kogu aeg juhtival kohal. Tehnikagümnaasiumi kaotust põhjustas ka nende parima mängija ja punktitooja, Ploomann'i puudumine, kes oli haigestunud. B kl. korvpalli meistri koosseis: Paalberg, Nilson, Kärk, Bürger, Volens, Tammer ja Rosenberg. Reaalkooli suurimaks punktiviskajaks oli Kärk, kes üksi saavutas 13 punkti.

Nüüd on selgunud kõik keskkoolide meistrid päale B kl. võrkpalli esimese koha. Toome järgmises numbris kõigi keskkoolide käsipalli paremusjärjekorda näitava tabeli.

B KLASSI POOLFINAAL.

Erakorraliselt toimusid neljapäeval, 23. märtsil kella 3—4 p. l. osa TKSÜ käsipalli esivõistluste tsükli mängu. Meeste B kl. võrkpalli miinusringi finaalis kohtusid Kaarli gümnaasiumi ja Gustav-Adolfi gümnaasiumi meeskonnad. Tehniliselt krobendas mängus tuli võitjaks Kaarli gümnaasiumi tagajärjega 2:1.

Tallinna keskkoolide võimlemisvõistlused.

Gustav-Adolfi gümnaasium oli täiel rindel võidukas.

Tallinna Keskkoolide Spordiringide Ühing korraldas teisipäeval, 28. märtsil õpilastevahelised riistvõimlemise esivõistlused Tallinna Gustav-Adolfi gümnaasiumi võimlas Kloostri tänaval.

Osavõtjad olid jaotatud vanuse järel eri-, A ja B klassi. Eriklassis (18-aastased ja vanemad) osavõtjail tuli teha suntharjutusi kangil, roobaspuul, ripelduda köiel, teha hüppeid üle hobuse kahel viisil, hügelharkhüpe ja kõrge pöörde, ning lõpuks teha vabaharjutusi.

Osavõtjate enamik oli Gustav-Adolfi gümnaasiumist, kes ka saavutasid peaaegu kõik esimesed ja teised kohad. Kohtunikeks oli neli

Tallinna keskkoolide võimlemisõpetajat, hrad Müür, Kütt, R. Viichmann ja Heyde.

Võistluste tehnilised tulemused olid järgmised:

Eriklass: 1) Neumann — 46 punkti, 2) Turner — 36 punkti (mõlemad Gustav-Adolfi gümnaasiumist).

A klass: 1) Tofelmann — 44 punkti, 2) Kargaja — 40½ punkti, 3) Rosenbeck — 40 punkti (kõik Gustav-Adolfi gümnaasiumist).

B klass: 1) Karu — 40 punkti (Riigi Tööstuskool), 2) Burm (Gustav-Adolfi g.) ja Jürisson (Riigi Tööstusk.) — mõlemad 39 punkti. 3) Kaufmann (Gustav-Adolfi g.) — 33 punkti. H.

„Videviku Academia“ võrkpall.

Tallinna linna 2. tütarlaste gümnaasiumi ehk õpilaste keeles „Videviku Academia“ klasside vahelised võrkpalli esivõistlused, mis toimusid kooli meistri nimele, lõppesid 23. märtsil.

Finaalis kohtusid IV-a ja IV-b klassi naiskonnad. Tasavägises mängus tuli võitjaks IV-a klassi naiskond tagajärjega 2:1 (geimid: 15:10, 12:15, 15:9). Meisternaiskonna koosseis: Parts, Tõkke, Lind, Vohu, Jõksi ja Uus.

Tallinna ping-pongi meistrid.

Tallinna Majaomanike Seltsi „Noorte Ring“ korraldas oma liikmeile, kes on enamikus õppiv noorsugu, ping-pongi esivõistlused 1933. aasta meistrite nimele. Võistlused lõppesid 23. märtsil. Meistriitiili 1933. aastaks omandasid:

Meeste üksikmängus: Freiberg.
Meeste paarismängus: Valvur-Freiberg.

Sega-paarismängus: Freiberg-Eisenschmidt.

Naise üksikmängus: Eisenschmidt.

NMKÜ. Kopli osakond korraldas 23. ja 24. märtsil võistlused ping-pongis. Võistlejad olid jaotatud kolme klassi. Võistluste tehnilised tulemused olid järgmised:

Eriklass: üksikmängus tuli meist-

riks Arbus, paarismängus — Olli ja Arbus.

A klass: meistriks tuli Talu.
B klass: meistriks — Rätsep.
Osavõtjaid oli 15.

Käsipalli harrastamine H. T. G. algkoolis.

Hugo Treffneri gümnaasiumi algkool hakkas juba paar aastat tagasi õppima korvpalli. Treeneriks hakkas Tartu N.M.K.Ü. parim mängija R. Keres. Järjekindla treeningu järele tõusis sel aastal H.T.G. algkooli meeskond korvpallis teistest algkoolidest klassi kõrgemale. H.T.G. algkooli korvpalli meeskond on sel aastal võitnud kõik oma vastased. Selle aasta korvide bilanss on praegu 215:57 H.T.G. algkooli kasuks. Meeskonnal seisab ees veel terve rida võistlusi. Võiduka meeskonna koosseis on: Luik, Saral, Pedel (kapten), Veiber ja Samoilov.

Võrkpalli mängu hakkas H.T.G. algkool harrastama hiljuti. Sellepärast on võrkpalli mäng veel madalal tasemel. Võistlusi on võrkpallis peetud kaks ja mõlemad kaotatud. H. T. G. algkool kavatses korraldada sel aastal algkoolide meistervõistlused korv- ja võrkpallis. Meistriks tulnud algkool saab auhinnaks kuu ja teine ning kolmas diplomid. Võistlused algavad hiljemalt aprillikuul alul.

Valter.

Täna TKSÜ mängud.

Laupäeval, 1. aprillil toimuvad Tallinnas kaitseliidu võimlas neli mängu. Neist üks toimub veel TKSÜ esivõistluste tsükliks.

„Ceresi“ leivad parimad Eestis.

Leivavabrik „Ceres“ Tartus, Riia tän. 133 on meil vanemaid tööstusi omal alal.

Asjatundliku ja korraliku tööstuse juhina on vabriku omanik härra K. Ennus võinud oma tööstust mitmel korral laiendada ja vabriku sissesäädeid ajakohaselt täiendada.

Leivavabrik „Ceres“ saadused on üle kodumaa laialdase poolehoidu võitnud, eriti just „Tervisleib“, milline valmistatakse rukki-linnase teradest.

Ka väga tuntud on „Ceresi“ „Eesti sai“, milline müügil kõigis suuremais toiduainete-kauplustes.

ELEVANDID

Merimehe jutustus.

Lähenesime aurikuga Indiale. Pidime saabuma hommikul. Tulin väsinult vahist, ei saanud uinuda kuidagi, mõtlesin ikka: ei tea, kuidas sääl kõik on. Tundus nagu lapselõpves, kui toodi kast mänguasjadega ja alles homme tohtis avada selle. Mõtlesin: hommikul avan silmad, tumedaverelised hindud käivad edasi-tagasi, pomisevad midagi arusaamatut — hoopis teine asi kohe kui pildil. Banaane võtan otse põõsast. Uus linn, liikumine. Ja elevantid! Just elevante tahtsin näha. Ei saanud ikka uskuda, et sääl nad ei olegi nagu loomaaias, vaid lihtsalt käivad ja veavad: korruga niisugune mürakas läheb mööda tänavat.

Hommikul liikumine läks lael korruga elavaks, käidi kiiresti. Hüppasin illuminaatori, s. o. akna juure — eks olegi: valge linn rannal, sadam, laevad, kai ääres paadid, neis tõmmud inimesed valgeis päakatteis, karjuvad midagi valgete hammaste välkudes. Päike paistab kõigest jõust, kõrveatab, tundub, nagu valgus lämmataks.

Läksin nagu pääst segaseks, hing jäi kinni: näis, kui ei olekski mina enam mina,

Naueni raadiojaama valvekorra insener vaatas kellale oma kabinetis. Kell näitab maailma aega. Mattklaasist numbrilaud helendas. Ta kujutab maakera merede, ookeanide, mandrite ja saartega. Hiigla-jaamast lähevad kaartel osutid numbrite juure lauaveerel. Sõõri keskel asetseb põhjanaba. Kell ei käi nagu harilik kell, vaid vastupidi harilikule ja nõndasama liigub ka numbrilaud osutitega, nagu aimates järgi maakera liikumist.

Naueni osuti on lähedal kella ühele öösel. Kuid Honolulu osuti hakkab näitama pool kaks päale lõunat. Roky Pointis loojeneb päike. Jaaval — tõuseb päike.

Valvekorra insener läheb masinatesaali kõrge tulba juure, mille ümber mähitud traat, pöörab ratast, mis lüübib sisse automaatkella ajasignaali saatmiseks.

Honolulus, San-Franciscos, Tokios, Moskvast, Sidneys, Rocky-Pointis kuulduvad punktid ja kriipsud; iga kümne sekundi tagant — täht:

O — üks kord, N — viis korda, O — üks kord, G — viis korda, O — üks kord.

Viimane kriips: Euroopas on kell üks öösel. Linnad vaikivad. Euroopa vaibub unne. Ida ärkab.

HUMBLUSSEEP

A.FREDERIKING, TARTUS

ARVAIN MOISTA, MOISTA.

Mõistatajaile.

Selle, kui ka eelmise nr. ülesannete lahendised saata toimetusele hiljemalt 15. aprilliks. Õieti lahendajate vahel loositakse 6 auhinda, à 1 kr. väärtuses kirjandust.

Uusi ülesandeid.

49. Ristsõna.

1	2	3	4	5		6	7	8
9							10	
11							12	
13				14	15			
16			17				18	
19				20			21	22
	23	24				25		
30		26		27	28		29	
31				32				
				33				

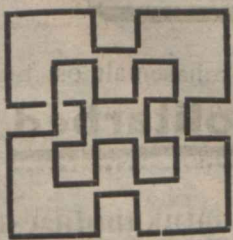
Paremale: 1. Maakond Kreekas, 9. arusaaja, 10. mitte üleval, 11. lühend sõn. „genitiiv“, 12. sisu, 13. „hani“, rahvapärastelt, 14. maru, 16. meie, 17. on ümmargune, 19. kuulsa naislenduri eesnimi, 20. koduloom, 23. muutub suuremaks, mida rohkem tast ära võetakse, 25. metallimuld, 26. isik Piiblist, esimene mõrvar, 29. käänne sõn. „oma“, 31. see, millel elame, 32. käänne sõn. „sooda“, 33. rämps.

№ 24. ülesannete lahendised.

m	e	e	d	i	l	ä	h	e	b	a	k	t	u	s	e	l	e											
a	r	v	e	s		h	u	v	i	t	a	v		e	i	e	d											
a	k	i	m	o		v	i	h	t	l	e	m	a		o	d												
i						o	l	u	l	i	n	e		e	k	u	k											
l	a	r	k	a		a																						
m	i	i	r	a		l	a	e	l																			
a	t	s	a	t		ü	l	e	e	n	g	a	a	s		u	n	o										
m	a	u	a	o		h	a	h	d	n	u	k	l		p	r	a	o										
a						t	r	a	m	m					s	e	a	d	e									
a	t	s	i			e	a	s	t	e	n	d			k	a	r	u										
d	e	k	a	a	n										s	i	s	u	a	s								
j	e	e				r	õ	s	k	u	s				a	l	l	u	m	a								
a						l	a	v	i	i	n				a	a	r	i	a	e	g	o						
r	a	e	k	o	d	a									m	a	m	m	a	l	e	o						
a	s	t													g	r	a	m	m		l	i	s	a	d			
h	e	t	k			v	u								a	u	s	t	u	s					e			
v						a	l	a	d	e	l				d	i	a	m	a	n	t							
a	l	g	v	a	n	e	m	a	d						l	a	i	t	u	s								
d	r	a	a	m	a										a	i	t	a	m	a					u	i	s	k

Õieti lahendajaid 23.

44. Joonisülesanne.

Õieti lahendajaid 22.

45. Nimekaart-ülesanne.

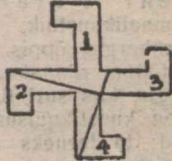
1. Kaadi (elukohat: Esna) on aednik ja töötab aias. (Võib ka olla: saadik — Jena.)

Õieti lahendajaid 20.

Kõik ülesanded olid õieti lahendanud järgm. 17 osavõtjat: J.

Alla: 1. uinuma, 2. välja kujunema, 3. kaassõna, 4. üks hüüdnimi, 55. lõunamaine puuvili, 6. puuvili, 7. kaunidus, 8. naise nimi, 12. sõiduriist linnas, 15. ork, 18. loom, 21. mitm. sõn. „madu“, 22. vise, kavand, 24. kah, 30. üks vanemaist, 27. üks vanemaist, 28. hüüdsõna.

50. Kummaline haakrist.

Haakrist, mis on pandud kokku 17-dest ühesuurusest ruudust, on selle kujuline, nagu näitab joonis. See on seda kummalisem, et võime selle kahe lõikega jagada neljaks selliseks osaks, et need sobivad teiste vahele ja ühes moodustavad täielise ruudu.

51. Jänesed.

Jäneseid söi põllul: kahe jänese ees oli üks jänes, kahe jänese taga oli üks jänes ja üks jänes oli keskel. Mitu jänest söi põllul?

52. Kes jäi koju?

Karl ja Karla ehitasid maja. Karl läks välja ning Karla läks välja. Aga kes jäi koju?

43. Ristsõna.

Fotonurk.

Saanud teateid objektiivist, kui aparaadi olulisemast osast, ei jõudnud ma siiski veel otsusele, millist aparaati muretseda endale; sest kui nende juures veel mitmesuguseid aparaate silmitsesin lähemalt, nägin osakesi, mille otstarve oli mulle tundmatu.

Pärastisel jutujamisel selgus aga siiski veel mõndagi huvitavat. Nii seletati mulle, et parim, kuid muidugi ka kallim, vahekatja (mis takistab valguskiirte tungimist aparaati ja võimadab ka viimast) on „Compur“ nimeline. Ja kohaotsi-

oma viga — tõttas kaugele üle minu eelarve piiride.

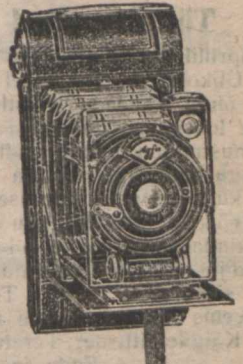
Jäi vaid valida veel 6×9 sm formaat ja nagu kaupluses mulle tähendati, olevat see kõige levinum, kuigi vast viimasel ajal ostetakse ka 4½×6 ja 6×6 sm formaadiga aparaate.

Lõpuks jäin peatuma siiski 6×9 sm box-kaamera juure, mis on alati „laskevalmis“ ja mahutab endasse 6×9 filmirulli (B II), millele võib pildistada 8 võtet.

(Teinud ostu kahtsesin küll, kuna 4½×6 formaadiga aparaati ma-

Kast- ehk „box“-kaamera.

Klappkaamera.

jaist võiks eelistada n. n. „brilliant otsijaid“ millel ülevõetava eseme vähendatud kuju paistab selgelt kohaotsija peegelpinnal.

Edasi arenes meie jutt aparaadi formaadi suunas. Ka mulle oli selge, et mida suuremat pilti tahad saada, seda suuremaks lähevad ka pildivalmistamisega seoses olevad kulud.

Ettetoodud aparaatidest nähtus, et neid on järgmiste pildisuuruste „fototamiseks“: 3×4 sm, 4½×6 sm 6×9 sm, 9×12 sm. Odavam oleks muidugi 3×4 sm pilt, kuid kui vaatasin seda kaupluses, selgus, et ta on nii imeväike, et temalt inimese tundmiseks vajad luupi. Säärane pilt oma üksikasjus pääseb vaid mõjule, kui oled suurendanud pildi kas 6×9 või 9×12 sm-ni.

Sama võiks öelda ka 4½×6 pildi kohta, kuigi siin juba pildi suurus on 3×4-st kaks korda suurem. 9×12 sm-ne formaat osutus küll väga kohaseks, kuid ka siingi oli

hub seesama filmirull „B II“ ja sellele võib võtta 2×8 s. o. 16 võtet. ja Eesti turule nüüd müügile ilmunud Voigtländeri vabrik „Brilliant“ oma 6×6 sm pildisuurusega võimaldab 6×9 filmirullile 12 võtet).

Teid muidugi huvitab, miks valisin endale just filmidega „box-kaamera“. Tegin seda sellepärast, et 1) filmirull on kergem kaasas kanda, 2) teda võib ka päise päeva ajal paigutada aparaati, 3) ei purune kukkudes ja 4) võimaldab, vaatamata väikesele kogule, teha 8–16 võtet.

Järgmises numbris pajatame filmidest.

Lõppeks olgu tähendatud, et Tallinna tuntuimad fotoärid, a.s. „AGFA“ Tall. esindaja hr. Hans Paulsen, Kaarli puistete 11 ja „Kodak“ Ltd. Tall. esindaja hr. H. Sahme, Harju tn., on meile lahkesti saatnud oma klišeede tagavarast avaldamiseks tänase fotonurga pildid, mida siinkohal tänuga mainime.

Oigekeelsus ja keeleuundus.

Mitte „pikk juuks“, vaid „pikad juuksed“.

Vorm „juuks“ ise on juba keeleviga: peab olema „juus“, omastav aga „juukse“. Teiseks aga peab olema „juuksed“, sest „juus“ tähendab õigupoolest üksikut juuksekarva. Seepärast mitte ainsuses „tal on pikk juus, must juus“, nagu nyd viimasel ajal on hakatud nii sageli tarvitama, vaid mitmuses: „tal on pikad juuksed“ — mustad juuksed“ jne. Ainsus „pikk juus (ehk „juuks“) on nähtavasti saksa keele mõjul, kus öeldakse „langes Haar“.

Mitte „ta paled punetava“.

Jällegi on „paled“ juba iseeneses keeleviga, sest peab olema „palged“. Sõna „pale“ on astmevahelduslik ehk painuv: nimetav kyll „pale“, aga omastav „palge“. Seepärast ka „palgest palgesse nägema“ (mitte „palest palesse“). Nõrga-astmelised

on jälle osastav „palet“ ja mitmuse omastav „palete“.

Järelikult siin „palged punetavad“. Siiski seegi ei ole kõige parem. Tuleb ytelda: „ta põsed punetavad.“ Sest „pale“ tähendab õigemini tervet nägu, see on mõlemad põski kokku. Seepärast öeldaksegi piiblis: „Jumala palge ees (= Jumala näo ees); viga on muidugi „Jumala pale ees“. Mitmel pool aga on hakatud „palgele“ andma „põse“ tähendust. See on tarbetu. Sest kui on „põsk“, misjaoks siis veel samas tähenduses „pale“, mil päalegi peab olema veel terve näo tähendus.

Järelikult „paled punetavad“ on vastupidine viga eelmisele: öeldakse ainsus („juus“) sääl, kus peab olema mitmus („juuksed“), aga mitmus („paled“) sääl, kus peab olema õigemini ainsus („pale“). Vastuks vaim valitseb praeguses eesti elus! Millal meil sellest ükskord vabanetakse? Joh. Aavik.

2. apr.: H. Chr. Andersen'i 128. ja Zola 93. sünnipäev.

Hans Christian Andersen, taani kirjanik, sünd. 2. IV 1805 Odense's kingsepa pojana, sai hariduse rikaste toetajate kaasabil, reisib nooreas ja veetis suurema osa oma elueast Kopenhagenis, kus suri 4. VIII 1875. On kirjutanud luuletisi, romaane, reisikirjeldisi, ooperitekste, kuid maailmakuulsuse on saavutanud oma kunstmuinasjutu 'tu'd'e'ga, millest on tõlkinud A. Haava jt. kaunike kogu eesti keelele. Veel on eesti keeles ilmunud ta pisilugude-kogu „Piltideta pildiraamat“.

Emile Zola, prantsuse kirjanik, sünd. 2. IV 1840 Pariisis, kasvas üles provintsis, õppis Pariisis St. Louis'i lütseumis loodusteadust, füüsikat ja keemiat; katsetanud üht-teist, sai varakult kirjanikuks ja suri jõuka mehana 29. IX 1902.

Tähelepanu!

4. aprillil on „Õpilastehe“ toimetuses, Ülikooli t. 21, teisel korral, kell 6 õhtul kuuenda võistluse auhindade loosimine. Lahendisi on seekord mustmiljon, kuid auhindu on ka, nagu mäletate, terviga kuus. Ei tea küll, kes need tulevased õnnelapsed võiksid olla! Niipalju on igatahes kindel, et igale õietilahlendajale võib naeratada õnn. Astuge sisse meie tarre. Tõmbame loosi, teeme tutvust, ajame muhedat juttu. Kõigile ütleme: Teretulemast! Endu ja Micki.

Zola on naturalistliku kirjanduskäsitluse põhjendaja ja väime isa. Avaldas naturalismi teooria kahes raamatus ja kirjutas päälle vähemate tööde 3 suurt romaani-sarja: „Rougon-Maquart'id (20 annet), „Kolm linna“ (3 annet) ja „Neli evangeeliumi“ (4 annet). — Eesti keeles ilmunud täpse tõlkena suurromaan „Söekaevurid“ esimesest sarjast.

3 apr.: E. Ahrens'i 130. a. sünnipäev, B. E. Murillo 251. ja Joh. Brahms'i 36. sünnipäev.

Eduard Ahrens, eesti keeleõpetuse korraldaja, sünd. 3. IV 1803 ja suri 19. II 1863. — Pikemalt „Õpilastehe“ nr. 20, 1933.

Bartolomé Estéban Murillo, hispaania maalikunstnik, sünd. 1. I 1618 ja suri 3. IV 1682. — Pikemalt „Õpilastehe“ nr. 11/12, 1932.

Johannes Brahms, saksa helilooja, sünd. 7. V 1833 Hamburgis, kasvas üles kitsais oludes, oli mitu aastat Detmoldi vürsti kapellmeistriks, elas elu lõpu poole Viinis, kus suri 3. IV 1897. — On helikunstis uusklassika esindajaks; ta looming võrdub väärtuselt Schumann'i ja Beethoven'i omadega; komponeerinud suure „Saksa rekviemi“, 4 sümfooniat, klaveri- ja viiulikontserte, kammermuusikalisi ja kooriteoseid, laule, orkestritööd jne.

4. apr.: B. Linde 47. sünnipäev W. Ostwald'i 1. surmapäev.

Bernhard Linde, eesti kirjanik ja kriitik, sünd. 4. IV 1886 Järvakandi v. Harjumaal, õppis Pärnu ja H. Treffneri güm. ja Tartu ülik. õigus-, ajaloo- ja filosoofia teadusk., lõpetades viimase 1927; reisinud L-Euroopas ja Kauges-Idas; olnud vene sõjaväe ametnikuks kirjastusäri „Varrak“ juhatajaks; teotseb praegu vabakirjanik-kriitikuna Tallinnas. — Võtnud osa „Noor-Eesti“ kirjanikkude-rühma tegevusest, kirjutanud vähema tähtsusega

ilukirjanduslikke töid, teinud hulga tõlkeid ja avaldanud mitmed kriitilised teosed; nagu: „Loova Kesk-Euroopa poole“, „August Kitzberg“, „Omad ja võõrad“, „Noor-Eesti kümme aastat“ jt.; teinud palju kaastööd eesti ajalehile ja ajakirjule. Wilhelm Ostwald, keemik, sünd. 2. IX 1853 Riias; oli professoriks Riias ja Leipzgis; vanadusepäävad veetis Grossbotenis Berliini lähedal; suri 4. IV 1932. On kirjutanud palju tähtsaid töid orgaanilise ja anorgaanilise keemia alalt.

6. apr.: Raffael'i 413. ja A. Düreri 405. surmapäev, A. Weizenberg'i 96. ja J. Maramaa 52. sünnipäev.

Raffael Santi, itaalia maalikunstnik, sünd. 28. III 1483 ja suri 6. IV 1520. — Pikemalt „Õpilastehe“ nr. 25, 1933.

Albrecht Dürer, saksa graafik ja maalikunstnik, sünd. 21. V 1471 Nürnbergis, õppis Saksas ja Itaalias ja töötas rännakaastate vahel Nürnbergis, kus suri 6. IV 1528. — Dürer on kunstikuulsuste peres suurmeisterid; ta teeneks on itaalia renessansimeistrite kunstiprobleemide kohandamine saksa kunstiarengule. On maalinud portreid piibli ja mütolooilisi kompositsioone; võrratult hääl on ta graafiline toodang, mis on tänaseni parimaks eeskujuks graafikuile.

August Ludwig Weizenberg, eesti kujur, sünd. 6. IV 1837 ja suri 22. XI 1921. — Pikemalt „Õpilastehe“ nr. 7, 1932.

August Maramaa (enne Marfeldt), eesti koolikirjanik, sünd. 6. IV 1881 Aakre v. Tartumaal, õppis õp.-seminaris, oli õpetajaks Vastemõisas (Viljandim.), Tõrvas ja Viljandis; praegu pikemat aega Viljandi linnapääd. Väga aktiivne seltskonna- ja omavalitsusetegelane. Koostanud rea matemaatika õppe- raamatuid algkoolidele (aritmeetika ja geomeetria alalt).

7. apr.: A. A. Weidermann'i 45. sünnipäev.

Aleksander August Weidermann, eesti kooli- ja haridusetegelane, koolikirjanik, sünd. 7. IV 1888 Vaikna v. Läänemaal, lõpetas Tallinna reaalkooli ja Peterburi ülik. matem.-loodusteaduskonna. Olnud Tallinna keskkoolides õpetajaks ja Tallinna linna koolinõunikuks; praegu Tallinna tütarl. komertsgümnaasiumi ja kaubanduskooli direktor, ajuti Asutava Kogu liige, Tallinna linnanõunik ja hariduse osakonna juhataja; haridusminister 1922–24; väga aktiivne seltskonna- ja hõimutegelane; avaldanud õpperaamatuid „Elav loodus“, „Inimese anatoomia ja füsioloogia“, „Tervishoiu õpperaamat“, „Maadeteadus algkoolile“ jne, kirjutanud ajalehis ja ajakirjus.

Vestholmi gümnaasiumi traditsiooniline koolipidu.

Reedel, 24 märtsil, toimus „Estonia“ kontsert, sinises ja punases saalis Vestholmi gümnaasiumi traditsiooniline koolipidu.

Peo kavas oli muusikalisi ettekandeid orkestrilt, sega- ja meeskoorilt, soloettekandeid viiulil, klaveril ja metsasarvel. Orkestrit ja laulukoori juhatas tuntud helilooja T. Vettik.

Esitati veel deklamatsioone eesti, saksa, prantsuse ja inglise keeles. Neist õnnestunum oli Hagari (V keskk. kl.) poolt ettekantud saksa-keelne Goethe „Zauberlehrling“.

Edasi oli mitmesuguseid võimlemisnumbreid, mida esitasid peaaegu kõik klassid võimlemisõpetaja, ameerika magister A. Grünbergi juhatusel.

Enne koolipeo algust oli korraldatud loterii ja pärast pidu ja vaheaegadel einelaud punases saalis. Kava lõppemisega kell 1/2 11 oli võimalus veidi tantsida sinises saalis. Pidulõppes nagu tavaliselt koolipeod kell 11 õhtul. H.

5000:00 poiste isa lord Baden-Powell külastab Eestit... Noorte isetegevus võtab hoogu, skautluse põhimõtetele tutvuneb iga poiss, muretsedes

Eesti skaudi käsiraamatu

Koostanud H. Michelson, Tartu sk. mal. päälük Ülevaatlik skautl. põhimõtete ning algteadmiste käsitus.

Hind — 30 senti

Pealadu: „POSTIMEHE“ RAAMATUKAUPlus
TARTU, SUURTURG 16.

Ilusa naise saladus

seisab peamiselt selles, milliseid vahendeid tema oma iluraviks tarvitab. Orn, pehme, värske ja ilus näonahk ei ole mite alati looduse kingitus, vaid enamasti korraliku, asjatundliku hoolitsemise tulemus. Palmi ja oliivõliidel oli juba vanasti iluravi vahendite seas aukoht ja neid tarvitati kui mõjuvamaid. Moodne teadus, meie vabriku meistrite suured kogemused allasid valmistada nendest õidest ja paljudest teistest ainetest meie eritsepti järele **Palmõli seepi**, mis on saanud kõigi lemmikseebiks. Tema pehme, ilhe, kreemisarnane vaht puhastab eeskujulikult naha aukukesed ja hoolitseb naha korraliku arenemise eest. Ta soodustab vere korralikku juurevoolu nahakihtisse, mis annab nahale värske, ilusa jume ja sametpehmuse. **„Veronika“ Palmõli seep** sisaldab aineid, millised hädapärast vajab nahk korralikuks arenemiseks. Ta sisaldab ka aineid, millised kaitsevad nahka meie kareda ilmastiku halbade mõjude eest. Sellepärast tarvitavad kõik **„Veronika“ Palmõli seepi!**

Ostke „Veronika“ Palmõli seepi ja veenduge ise selle headuses!

UUESTI AVATUD JUUKSETÖÖSTUSE ÄRI

Rüütli tän. 22, Tartu.

Äris on võimaldatud:

juukselõikamine 35 snt.
habemeajamine 15 „
lõkkimine 35 „
maniküür 35 „
kulmude ja ripsmete värvimine 35 „
kaart 10 nummert: habemeajamine 1 kr.
kaart 10 nummert: juukselõikamine 2 kr. 50 s.
Üh- ja kooliõpil. hinnaalandus.
Töö headus on äri tulevik.

Aust. M. Paju.

Maistuste parim ostukoht Lihavõtte pühiks on ikka olnud šokolaadi- ja kompvekkiladu

IDA MÄLSON

Rüütli tän. 1, Tartu

Müügil martsipaan ja šokolaadimune. Jäneseid. Suhkrumune à 1 sent ja kallimaid. Suhkrukompvekid alates 130 s. kg. Šokolaadi alates 113 s. kg. ja kõrgemad. Sordid suuremaist tööstusist. Šokolaadi müük alandatud hinnaga.

Headuse eest vastutus.

Nõudke kõikjal „Ceresi“

„Tervisleiba“

Tervete tarvit. Eesti markide eest annan

välismaa kirjamarke

Saata vähemalt 250 tk, milles võimalikult palju isesuguseid V. Tarkpea, Pärnu, Karusselli 45.

Pagari- ja kondiitrisaadustest

soovitab

torte, kooke, küpsiseid, saia jne.

Pagari- ja kondiitriiri

P. POTSEPP

ÜLIKOOli TÄN. RAEKOJA TAGA

Soodsaim ostukoht pühade-eelsete ostude tegemisel.

Musttuhat muhedat muinasjuttu

sisaldab

„LASTE JUTUTUBA“

„Laste Jututuba“ ilmub 12 raamatut aastas. Tellimishind: aastas 1 kr., poolaast 50 s., üksiknr. 10 senti. Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Oksiknumbrid müügil lehekioskides ja rmtkpl. Vastutav toimetaja ja väljaandja: M. Nurmik. Toimet. ja tall: Tartu, Ülikooli t. 21. Aadr. „Laste Jututuba“, Tartu, pk. 8.

Õpilased, ühistegelased!

Kõige otstarbekohasemalt ostate

oma koolitarbed

ühistegelisest raamatukauplusest

Tallinnas, V. Roosikrantsi 3

K.k.-ü. „TÖÖKOOL“